

Bemutakozás



Faragóné Mile Edit vagyok. 1976-ban Karcagon születtem református családba. Hat éves koromtól Inárcson, Pest megyében éltem szüleimmel és nővéremmel. Gyülekezeti-és hitéletem itt kezdődött el. Nagymamám nyújtotta példa és a lelkészünknek, Csontos Józsefnek a gyerekekkel való közvetlen kapcsolata nagy hatással volt rám.

Középiskolai tanulmányaimat Csongrádon, óvóképző szakközép iskolában végeztem, majd Hajdúböszörményben a főiskolán folytattam pedagógiai tanulmányaimat. 2000-tól, mint óvónő dolgoztam és közben folytattam tanulmányaimat is. Református hittanoktatói diplomámat a Károli Gáspár Református Egyetem Nagykőrösi Pedagógiai Karán végeztem el. Régi nagy álmom valósult meg ezzel. Szakdolgozatomat a hittanoktatás az óvodában témakörben írtam, ezzel is megalapozva, hogy később az akkori munkahelyemen elkezdhessem az óvodások hittanoktatását. Nagy öröm volt számomra megtapasztalni azt, hogy már a kicsiny gyermekek is mennyire nyitottak Isten Igéjének a befogadására. Később fejlesztőpedagógiai tanulmányokkal is bővítettem pedagógiai ismeretemet.

Az Úr három gyermekkel ajándékozott meg férjemet és engem, akikkel 2016 nyarán költöztünk Svédországba. Kiköltözésünk után nemsokára rátaláltunk a Malmói protestáns gyülekezetre, ahol nagy szeretettel fogadtak minket. A mai napig hálásak vagyunk ezért és örömmel vagyunk a közösség aktív részesei, töltünk be a presbiteri tisztséget. Jelenleg is óvónőként dolgozom, miközben nagy örömmel és lelkesedéssel kezdtem el Melindával a gyermekek hittanoktatását újra. Nagy kihívás és boldogság számomra, hogy ilyen módon lehetek ismét eszköz Isten kezében.

„Kisgyermeket vittek hozzá, hogy megérintse őket; a tanítványok azonban rájuk szóltak. Amikor ezt Jézus észrevette, megharagudott, és így szólt hozzájuk: Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony, mondom nektek: aki nem úgy fogadja Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be oda. Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket.” (Mk 10,13-15, Mt 19,13-15 és Lk 18,15-17)